

«Σε ένα λογοτεχνικό σαλόνι πορνογραφημάτων περιμένοντας την έκσταση»

08 Μαρτίου 2017, 10:53

Δυο ματιές για το σύμπαν της παράστασης «Τα χρόνια της αθωότητας», από τον σκηνοθέτη Βασίλη Νούλα και τον εικαστικό Κώστα Τζημούλη που υπογράφει τα σκηνικά, φιλοξενεί το artplay.gr με αφορμή την πρεμιέρα το Σάββατο 11 Μαρτίου στην Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών, βασισμένη στο μυθιστόρημα του Δούκα Καπάνταη «Η αυτοκράτειρα».

Ο Βασίλης Νούλας μιλάει για «Τα χρόνια της αθωότητας που αναδύονται σιγά-σιγά, προς το τέλος της παράστασης, και έρχονται σαν ελευθερία, και μιλάν για τα σεξουαλικά ταμπού και τις πρωταρχικές απαγορεύσεις» και ο Κώστας Τζημούλης γράφει «Περιμένοντας την έκσταση, περιμένοντας τον στροβιλισμό, περιμένοντας την αθωότητα».

Βασίλης Νούλας

«Το σκηνικό είναι η ίδια η σκηνή της Στέγης, απογυμνωμένη, με το ξύλινο παρκέ στο πάτωμα και την μπορντώ ξυλεία στους τοίχους. Χρησιμοποιούμε τα έπιπλα της Στέγης, τον καναπέ και την πολυθρόνα, το τραπεζάκι. Είμαστε εδώ, στην μικρή σκηνή, θα σερβιριστούμε το τσάι μας, θα αναγνώσουμε το κείμενο από το μικρόφωνο. Ένα λογοτεχνικό σαλόνι πορνογραφημάτων. Θα αυνανιστούμε ακούγοντας το κείμενο ή φαντασιωνόμενοι κάτι άλλο, ή απλώς από ανία... από γλυκιά λαγνεία. Τα χρόνια της αθωότητας αναδύονται σιγά-σιγά, προς το τέλος της παράστασης, έρχονται σαν ελευθερία, μιλάν για τα σεξουαλικά ταμπού και τις πρωταρχικές απαγορεύσεις. Τα χρόνια της αθωότητας βυθίζονται σε μια οικογενειακή μήτρα: πηγή κάθε καλού και κακού. Βουτιά στο μητρικό αιδού. Ο πίνακας «Η προέλευση του κόσμου» του Γουστάβου Κουρμπέ. Πέρα από το καλό και το κακό. Η τέχνη».

Κώστας Τζημούλης

«Τρεις χώροι: ένα σαλόνι με φωτογραφίες από ζωγραφικούς πίνακες αντί για χαλιά, με χορογραφημένες υποκλίσεις και κόσμο να επιδίδεται στις ειδικές τελετουργίες – σαν τα σαλόνια της μαντάμ ντε Βιλλεπαριζίς από το «Αναζητώντας τον χαμένο χρόνο» από την άλλη, το στούντιο από την ταινία “Sympathy for the Devil” του Γκοντάρ, με τα χρωματιστά πάνελς: ένας ενδιάμεσος χώρος με έπιπλα και ροφήματα με τα αντίστοιχα σερβίτσια τοποθετημένα επάνω τους. Στην άκρη αλλά μπροστά, ένας άλλος χώρος αδιαμόρφωτος ακόμα, από καλώδια, ενισχυτές κλπ, λίγο χασοτικός, παρόλα αυτά απλός. Περιμένοντας την έκσταση, περιμένοντας τον στροβιλισμό, περιμένοντας την αθωότητα».